

Northern Tracey: Vše o procesu se spalničkami

written by Vladimír Bartoš | 28. 9. 2022

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Byla jsem požádána, abych pomohla s překladem dalšího článku Stefana Lanky, který si myslím, že vás všechny velmi zaujme. Poté, co jsem na Bastyonu zveřejnila svůj poslední článek „Virologie je mrtvá“, dostalo se mi obvyklého tupého komentáře, že jde POUZE o peníze.

been_there · 3 hours ago

The court case had NOTHING to do with his measles theory, it was entirely about whether he could be required to pay the 100,000, which he originally offered, the dispute was about the wording of the agreement.

Jo, dobře, „byl jsem tam“, ale zjevně jsem to neudělal.

To je ta směšná výmluva, kterou se Bardens oháněl a kterou se chlubili všichni ‚skeptici‘. Vždycky se směju jejich používání slova „skeptik“, protože jsou skeptičtí asi jako dvouleté dítě a tenhle komentář je stejně hlubokomyslný. To, co říká, není lež, původně šlo o peněžní odměnu, ale to byl přesně způsob, jak tento podvod skutečně prověřit, prozkoumat, zákonem. Možná to nešlo přesně podle plánu, ale kýženého efektu se nakonec dosáhlo. Kdo nevidí, že v tomto procesu nešlo JEN o peníze, je naivní nebo prostě hloupý. Byl to okamžik v dějinách medicíny. Je toho hodně, co můžeme využít v boji proti SARS/Cov2 a nejen to, mám pocit, že celá věc byla možná uspěchaná právě Z DŮVODU tohoto pokusu, možná ještě předtím, než všichni věděli, co to

vlastně obnáší, a v době, kdy všichni ještě tvrdili, že jde o kyselý hrozný a „jen o peníze“. Jak řekl Lanka, napsalo to historii a napsalo nový zákon. Teď toho musíme využít.

Takže tady to je, můj překlad Lankova článku v časopise Wissenschaft plus nazvaný.....

Go Virus Go

Spolkový soudní dvůr nechává víru ve viry zahynout

V pětiletém „procesu o spalničkový virus“ potvrdil Spolkový soudní dvůr v Karlsruhe 1. prosince 2016 senzační rozsudek Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu ze dne 16. února 2016.

Podle rozhodnutí nejvyššího soudu v Německu z 1. prosince 2016 nemají veškerá tvrzení týkající se infekce zvané spalničky, očkování proti spalničkám a viru spalniček žádný vědecký základ.

Odůvodnění rozsudku, potvrzené nejvyšším soudem, obsahuje jasná skutková tvrzení, která vyvracejí nejen všechna tvrzení týkající se infekce zvané spalničky, očkování proti spalničkám a viru spalniček, ale také všechna takzvaná „onemocnění způsobená viry“ a očkování. Nyní svět čeká na první soudní spor, v němž bude možné toto rozhodnutí nejvyššího soudu využít a v němž bude napadeno povinné očkování, vyloučení ze školy, zásah do rodičovských práv nebo práva na svobodnou volbu povolání, uznání poškození očkováním nebo neudržitelnost státních očkovacích doporučení.

To může a mělo by vést (nejprve v Německu a poté celosvětově) k přiznání nežádoucího vývoje v medicíně a k zahájení skutečně vědeckého systému vzdělávání v oblasti veřejného zdraví. Základy pro to byly položeny.

Spolkový soudní dvůr nechává propadnout víře lidí ve viry

Autor: Dr: Stefan Lanka

Dne 24. listopadu 2011 jsem nabídl odměnu 100 000 eur za vědeckou publikaci, v níž bude prokázána existence údajného „viru spalniček“. Tato soutěž způsobila vznik „sázky, že virus spalniček neexistuje“. Mediální předsudky byly obrovské. Soudní dvůr, zemský soud (LG) Ravensburg, se dostal pod tlak a předsedající soudce Matthias Schneider zpanikařil.

Překročením zákona a statutu a ignorováním všech písemně předložených skutečností přišel soudce Schneider dne 12. března 2015 v první části ústního jednání, před schválením znalce a před dalšími kroky civilního řízení, nařídil tzv. předsednický rozsudek. Předsednické rozsudky jsou rozsudky vydané bez jinak stanovené nezbytné doby na rozmyšlenou soudem a účastníky řízení. V občanském právu mohou být předsednické rozsudky vydávány pouze v případech velmi jednoduchých a jednoznačných skutečností.

Tímto rozhodnutím mi zemský soud v Ravensburgu znemožnil, abych po zákonem upraveném předložení důkazů při ústním jednání vyvrátil tvrzení soudem ustanoveného znalce prostřednictvím připravené dokumentace, o níž byl soud informován mými právními zástupci. K vyvrácení proto došlo později za cenu vysokých nákladů s využitím odvolacího řízení u Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu. Kdybych ve velmi krátké době nesehnal a nesložil obrovskou finanční částku (přes 150 000 EUR) potřebnou na odvolání, nedošlo by k odvolacímu řízení a k Soudnímu dvoru. V Německu je obtížné domoci se spravedlnosti bez velkého množství peněz.

Tím, že byl vydán „předsednický rozsudek“ ve stylu ambush, zabránil LG Ravensburg jakékoliv možnosti: „Strany jednaly sporně o důkazech“, jak je nesprávně uvedeno v protokolu z jednání, aniž by bylo provedeno a ukončeno řádné dokazování a aniž by byla projednána doplňující žaloba žalobce. Žalobce se domáhal, abych mu zaplatil 492,54 EUR s úroky, aniž by údajný poplatek byl soudně zjištěn nebo projednán. Soudce Schneider mi uspěchaným, nepřipustným předsednickým rozsudkem (posuzovatel a soudní úředník položili během znaleckého posudku rozhodující otázky, které vyvrátili znalce) znemožnil předložit mé připravené vyvrácení znaleckého posudku.

Z opatrnosti mi na začátku jednání ,předseda soudu Matthias Schneider

zakázal, abych znalci sám kladl otázky. Soudce věděl, že mám vědecky publikovaný znalecký posudek z oboru virologie, který mám předložit a že soudní znalec, který není odborníkem v oboru, nemá žádné znalosti o vědecky publikovaném znaleckém posudku z oboru virologie. Soudce mě odsoudil k zaplacení peněžité odměny ve výši 100 000 EUR plus vysoké úroky, veškeré výdaje a vysoké náklady na posudek. Soudce rovněž rozhodl, že žalobce může tyto částky požadovat i v případě, že se odvolám. Žalobce tak učinil okamžitě a s maximálním možným úsilím. Dokonce na mě podal žádost o vydání zatykače a veřejně nepravdivě tvrdil, že nabyl právní moci. Sám žalobce nesložil kauci požadovanou zákonem, aby se mohl domáhat předběžně vykonatelného rozsudku. Toto „hrubé pochybení“ zemského soudu v Ravensburgu bylo 16. února 2016 zrušeno díky mému úspěšnému odvolání u Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu. Do dnešního dne (28. února 2017: v době odevzdání do tisku) žalobce neuvolnil mnou zaplacených 121 000 EUR a neuhradil právní, soudní ani znalecké poplatky, přestože rozsudek Vrchního zemského soudu Stuttgart ze dne 16. února 2016 nabyl právní moci rozhodnutím BGH dne 1. prosince 2016.

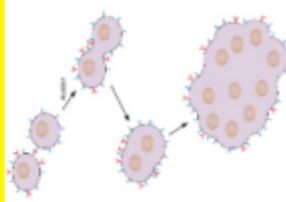
Obtížný úkol Vyššího zemského soudu ve Stuttgartu

Misinterpretation of virus / 5th part /

Enders

In this experiment, syncytial degeneration is due to the action of the virus.

2 labs
in Germany

In the control experiment, the same syncytial degeneration is a consequence of the experimental conditions, no alleged virus is needed!

syncytial degeneration: large cytoplasmic masses that contain many nuclei.

Vyšší zemský soud (OLG) Stuttgart, který vyhověl mému odvolání „v plném rozsahu“, měl obtížný úkol. Jak mohl OLG při mém zproštění obžaloby ochránit pověst soudnictví, pověst kolegů v Ravensburgu, pověst soudem jmenovaného znalce Prof. Dr. Andrease Podbielského a zejména pověst Prof. Annette Mankertzové z Institutu Roberta Kocha (RKI)? Vrchní zemský soud ve Stuttgartu se svým rozsudkem snažil ochránit všechny zúčastněné strany – s výjimkou žalobce, doktora Bardense, který utrpěl intenzivní nelibost soudu.

Soud se pokusil o vyváženost a zapsal se do světových dějin. Elegantně a právně účinně odhalil mylnou představu o „viru spalniček“, přenosnosti „spalniček“ a jakékoli možnosti účinnosti takzvaného „očkovaní proti spalničkám“. Ne mezi řádky, ale přímo tam, slovy rozsudku, jsou napsána fakta, která vyvracejí veškerá tvrzení o všech virech způsobujících nemoci.

OLG Stuttgart měl při formulaci rozsudku několik problémů s předloženými fakty. Někteří se je snažili právně neutralizovat, někteří je tam prostě dali

bez komentáře, aniž by je právně posoudili. Například všechna písemná i ústní vyjádření soudního znalce profesora Podbielského, na nichž je celé řízení založeno, jsou zjevně prokázána jako nepravdivá. [1] Ve svém odvolání jsem všechna tvrzení znalce vyvrátil. Kromě toho spis obsahoval pět posudků, z nichž každý vyvracel tvrzení profesora Podbielského. Čtvrtý posudek potvrzuje, že Prof. Podbielski jako pouhý bakteriolog nemá žádnou praktickou ani publikovanou kvalifikaci v oboru virologie. Neměl být nikdy použit jako soudní znalec.

Dalším problémem, s nímž se soudci OLG, kteří byli na řízení optimálně připraveni a zjevně uvolnění, potýkali, byl: vědecký protidůkaz tvrzení o existenci „viru spalniček“ v podobě pátého znaleckého posudku. Tento posudek jasně vyvrací všechna dosavadní tvrzení o existenci „spalničkového viru“. Na pátý posudek odkazují v odvolání, na protidůkazní zprávu a na svá vyjádření v tomto čísle časopisu Wissenschaftplus č. 2/2017.

Velkým problémem, který se OLG Stuttgart marně snažil vyřešit a který bude v budoucnu předložen i soudu, je skutečnost, že provirový znalec profesor Podbielski se při jednání u Zemského soudu v Ravensburgu sám vyvrátil. V křížové palbě otázek soudkyně zpravodajky Dr. Anny-Marie Brutscherové přiznal, že jeho dřívější písemná a ústřední prohlášení o „viru spalniček“ byla nepravdivá. Toto ústřední a soudně zaznamenané vyvrácení znalce jím samotným bylo v rozsudku OLG Stuttgart potlačeno stejně jako v případě LG Ravensburg.

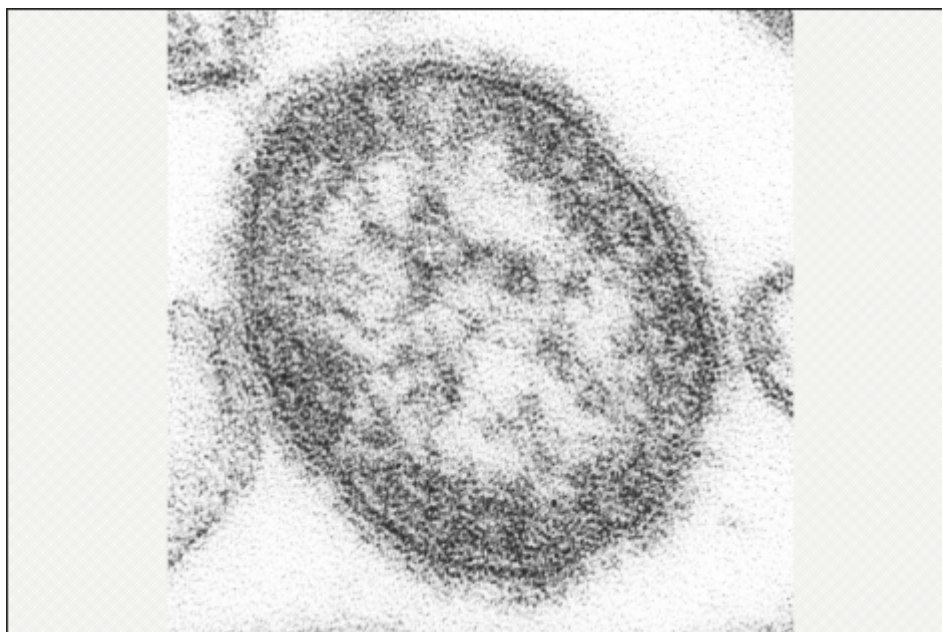
Toto důležité a jediné pravdivé skutkové tvrzení profesora Podbielského v protokolu z jednání ze dne 12. března 2015 nebylo odstraněno ani změněno. OLG Stuttgart musel tuto skutečnost zamlčet, aby ochránil znalce a zemský soud v Ravensburgu před možnými negativními důsledky, ačkoli toto „vyvrácení znalce samotným znalcem“ je v „přípustném“ odvolání výslovně a jednoznačně předloženo.

Brilantním tahem soudu bylo naopak vypořádání se s nejkonkrétnějším vyvrácením tvrzení o existenci „viru spalniček“ ze strany Institutu Roberta Kocha (RKI). RKI, nejvyšší státní a vědecká autorita v oblasti infekčních

chorob, vyvrátil všechna tvrzení o existenci „viru spalniček“ prostřednictvím dokumentu, který byl do řízení předložen. RKI zastoupený Prof. Dr. Annette Mankertzovou, vedoucí Národního referenčního ústavu pro spalničky při RKI, svým prohlášením o „spalničkovém viru“ zároveň vyvrátil předchozí tvrzení vládních agentur, že „spalničkové očkování“ je dobře snášeno a že žádné nemá vedlejší účinky (viz níže).

Znalec, profesor Podbielski, svým vyjádřením k uvedenému dokumentu RKI vyvrátil nejen tvrzení o existenci „spalničkového viru“, ale současně i údajně „vědecké“ důkazy o všech „choroboplodných virech“ (viz níže) . OLG Stuttgart se rozhodl tyto skutečnosti zmínit, ale nehodnotit je a nevyužít. Soud doufal, že si rozsudek nikdo nepřechte. Pro odvedení pozornosti soud po skončení procesu obvinil média, že si berou právně irelevantní kousky, které polykají a přehrávají je nestrávené.

Události 16. února 2016 před soudem Olg stuttgart

Dne 16. února 2016 se u Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu udály zajímavé věci, o kterých média neinformovala. Předsedající soudce Karl-Heinz Oleschkewitz na začátku jednání kritizoval žalobce za to, že se podáním a udržováním žaloby chová krajně nezodpovědně. Soud nařídil žalobci, doktoru Davidu Bardensovi z Hamburku, aby odpověděl na tvrzení, že on sám ani nečetl šest publikací, které měly obsahovat důkazy o „viru spalniček“ a které před okresním soudem v Ravensburgu uvedl jako důkaz existence viru spalniček. Bardens přiznal, že to neudělal.

V písemném odůvodnění rozsudku, které OLG Stuttgart zveřejnil na svých internetových stránkách[2], šel soud ještě o krok dále. V bodě 30 rozsudku uvádí skutečnost, že žalobce nepředložil šest publikací Krajskému soudu v Ravensburgu, který mě odsoudil. Odůvodnění tohoto postupu Dr. Bardena: Soudní dvůr a každý zainteresovaný laik by neměl mít možnost přezkoumat extrémní nevědeckost a prázdný obsah šesti „důkazních“ publikací, na které jsem si stěžoval. První soud, Zemský soud v Ravensburgu, mě skutečně odsoudil, aniž by měl v ruce důkazy, o nichž se řízení vedlo. Na základě jejich záměrného ignorování šesti publikací jsem mohl usvědčit okresní soud v Ravensburgu. V

rozporu se skutkovými zjištěními, která jsem písemně předložil, tak soud mohl tvrdit, že těchto šest publikací je „vědeckých“, zatímco každý zainteresovaný laik mohl konstatovat, že jsou krajně nevědecké, aniž by křivě přísahal.

Soud to ponechal na jím jmenovaném znalci, profesoru Podbielském. Tento tým soudních znalců si v interní e-mailové korespondenci, k níž jsem se dostal náhodou, psal zcela neobvyklým způsobem křestními jmény.

Na závěr mého odvolacího jednání u Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu dne 16. února 2016 dal předsedající soudce Oleschkewitz žalobci Dr. Bardensovi mimochodem ještě jednu věc: Soud rozhodl 3:0 v jeho neprospěch třemi soudci. To je v německé právní historii novinka. Soud ještě nikdy veřejně neuvedl, zda rozhodl 3 : 0, 0 : 3, 2 : 1 nebo 1 : 2. Tato sentimentalita soudce není překvapivá, když se člověk začte do tématu a uvědomí si rozměry nežádoucího vývoje medicíny. Z biologického hlediska není překvapivé, že předseda soudu při čtení rozsudku ztratil hlas. „Rozplynul se“.

Žalobce zůstal neomluvený.

David Bardens – Wikipedie

Navzdory jasnému doporučení předsedajícího soudce nechat „jednoznačný“ případ u ledu, navzdory zjevné strategii OLG chránit zúčastněné, vzal žalobce opět do ruky desítky tisíc eur a zaplatil exkluzivní advokátní kanceláři, aby zjistil, zda se mu podaří rozsudek Vyššího zemského soudu Stuttgart zvrátit u Spolkového soudního dvora (BGH).

Riskoval tak to, čemu se předseda OLG snažil ze všech sil zabránit, totiž aby se u BGH projednávaly „hříchy“ soudců okresního soudu v Ravensburgu, znalce, profesora Podbielského a možná i soudců OLG Stuttgart.

Dr. Bardens, jediný mladý lékař na světě s vlastním záznamem na Wikipedii, věděl o vědeckých vyvráceních, o vyvrácení ve čtyřech protiposudcích, o vyvrácení samotného znalce, o vyvrácení tvrzení o „spalničkovém viru“ ze strany RKI a o vyvrácení všech tvrzení o „spalničkovém viru „prostřednictvím

genetických protidůkazů pátého znaleckého posudku, které byly přesvědčivé a zřejmé všem ostatním. „Geny“ „spalničkového viru“ jsou ve skutečnosti „geny“ normálních, zdravých buněk (viz článek o tom v tomto čísle).

Advokátní kancelář ochotně přijala jeho peníze, bezradně formulovala nepravdivý, doslovně prázdný obsah, aby se u BGH znovu rozběhl ztracený „soudní proces o tom, že virus spalniček neexistuje“. Ve své stížnosti k BGH žalobce Dr. Bardens, tvrdil, že jsem ohrožení veřejného zdraví, že OLG Stuttgart porušil jeho základní práva při jednání dne 16. února 2016 a že případ má zásadní význam pro další vývoj práva.

Spolkový soudní dvůr (BGH) dne 1. prosince 2016 velmi jasně reagoval a nepravdivé odůvodnění žalobce odmítl.

BGH zamítnutí odůvodnil následujícími slovy: „První občanskoprávní senát Spolkového soudního dvora rozhodl dne 1. prosince 2016 předsedou senátu Prof. Dr. Büscherem, soudci Prof. Dr. Schaffertem, Dr. Kirchoffem, Prof. dr. Koch a Feddersen: Stížnost žalobce proti nepřipuštění odvolání do rozsudku Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu – 12. občanskoprávního senátu – ze dne 16. února 2016 se odmítá, neboť se nejedná o věc zásadního významu, stížnosti založené na porušení základních procesních práv se neuplatňují a další vývoj práva nebo zajištění jednotné judikatury nevyžaduje rozhodnutí odvolacího soudu. Ve zbytku (§ 543 odst. 2 věta první ZPO). Podle § 544 odst. 4 věty druhé ZPO se bližší odůvodnění neuvádí.

Náklady řízení o stížnosti nese žalobce (§ 97 odst. 1 ZPO). [3]

Rozsudek Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu ze dne 16. února 2016 a jeho vyjádření ze dne 1. prosince 2016 jsou právně závazné a staly se nedílnou součástí německé judikatury, která byla potvrzena nejvyšším soudem.

Hlavní obsah písemného vyhotovení rozsudku Olg Stuttgart ze dne 16. února 2016

Pod bodem 122 rozsudku dospěl OLG k závěru, že mé odvolání bylo úspěšné,

protože „prokázání existence viru spalniček prostřednictvím ‚vědecké publikace‘ nebylo žalobcem splněno . “ Soud odkázal na soudem ustanoveného znalce Prof. Podbielského, který před soudem prvního stupně písemně vypověděl a ústně uvedl, že žádná ze šesti publikací navržených Dr. Bardensem neobsahuje důkaz o existenci „viru spalniček“.

K prokázání existence předpokládaného „viru spalniček“ znalec uvádí na straně 27 svého posudku ze dne 17. listopadu 2014:

„Nestačí však vypovídací hodnota jediného ze 6 článků, ale k prokázání je třeba tvrzení z kombinací 6 článků.“. [4] Z právních, logických a vědeckých důvodů OLG Stuttgart rozhodně a jednomyslně, v poměru 3 : 0, odmítl, že „k prokázání“ údajné existence viru spalniček jsou nezbytné výpovědi z kombinací 6 článků.

Konstrukci profesora Podbielského, který ze šesti nedůkazů udělal jeden vědecký důkaz, jíž se řídil Krajský soud v Ravensburgu, odvolací soud odmítl s podrobným odůvodněním v bodech 82, 85 a 86 písemného vyhotovení rozsudku. [5] Bylo tedy soudně určeno a nyní je německou judikaturou, kterou již nelze zpochybnit, že žádná ze šesti publikací neobsahuje důkaz o existenci „viru spalniček“.

Dvě veledůležité věci

Time 1961, 17. listopadu, virolog John Enders.

Od 1. prosince 2016, tedy ode dne potvrzení rozsudku Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu ve věci spalničkového viru soudem BGH, se stalo německým judikátem, že první publikace ve věci spalničkového viru, publikace nositele Nobelovy ceny Johna Franklina Enderse a jeho kolegů z roku 1954, neobsahuje žádný důkaz o údajné existenci podezřelého „spalničkového viru“.

Tato skutečnost je na jedné straně tak důležitá, že-

1. Tato publikace je jediným a výhradním základem pro všech dalších cca 30

000 „vědeckých“ publikací na téma „virus spalniček“, „nákaza“ spalničkami a „očkování“ proti spalničkám. Všechna tvrzení o „viru spalniček“, přenosnosti spalniček a očkování proti spalničkám vycházejí výhradně z této publikace. Jelikož je nyní judikováno, že tato publikace neobsahuje žádné důkazy o údajné existenci údajného viru spalniček, je prokázáno, že všech 30 000 odborných publikací na tato témata je nepodložených. V této ústřední publikaci Enders uvádí, že buňky odumírají ve zkumavce s údajnou „infekcí“ domnělými „viry spalniček“ ve slinách nebo krvi nemocných osob nebo bez ní. V této práci dochází k závěru, že odumírání buněk může být důkazem buď přítomnosti a množení domnělého viru spalniček nebo působení neznámých faktorů či působení neznámých virů v samotných buňkách.

Enders v této práci rovněž připouští, že jeho pokusy s buňkami ve zkumavce nemohou mít žádný význam pro skutečné spalničky u lidí. [6]

Na konci roku 1954 obdržel Enders za své spekulace Nobelovu cenu za medicínu. On a jeho kolegové zapomněli na vlastní vyvrácení a pochybnosti (konec veškeré vědy) a tvrdili, že tento přesný postup z roku 1954 rozmnoží virus spalniček a zároveň se stane základem veškerého budoucího vývoje vakcín. Tak to zůstalo dodnes. Jeho protokol z publikace z roku 1954 se dodnes používá k údajnému množení „spalničkového viru“ a jako využití odumírajících buněk pro vakcíny.

Enders, jeho kolegové a následně všichni virologové dodnes zjevně pod vlivem Nobelovy ceny přehlížejí, že buňky neúmyslně vyhladoví a otráví ještě předtím, než jakýkoli skutečný „infekční experiment“ vůbec začne. Ze směsi odumírajících buněk se izolují buněčné komponenty, nikdy ne „virus“.

Pomocí imaginárního modelu toho, jak by měl virus vypadat, byly nalezené buněčné komponenty přiřazeny k modelu viru v procesu koncepčního (nikoli faktického) vytváření konsenzu, který trval roky. Tyto „viry“ se ve skutečnosti nikde nevyskytují. Typické buněčné komponenty, jako jsou adhezní nožičky buněk, zvané klky, byly na snímcích z příčného řezu chybně interpretovány jako „viry“.

Vakcína proti spalničkám, která se údajně skládá z oslabených „živých spalničkových virů“, se skládá výhradně z vyhladovělých a otrávených buněk. Vzhledem k tomu, že očkování má vyvolat reakce proti očkovaným bílkovinám, je nyní jasné, proč právě očkování proti spalničkám způsobuje podstatně více škod způsobených očkovaním v podobě mírných až velmi těžkých alergických reakcí a (v nejlepším možném vědecky prokázaném smyslu) autismu. [7]

Enders neprovedl žádné kontrolní testy, kterými by se dalo snadno zjistit, zda je příčinou buněčné smrti virus, nebo hlad a otrava. Tyto „vědy“ neprovádí dodnes. Tento kontrolní pokus jsme provedli v rámci „pokusu se spalničkovým virem“. Výsledky dokazují, že podmínky, které Enders stanovil v roce 1954, tedy hladovění a otrava buněk, vedou k jejich smrti, aniž by došlo k „infekci“. Tyto kontrolní pokusy a jejich výsledky zdokumentujeme v příštím čísle časopisu Wissenschaft Plus.

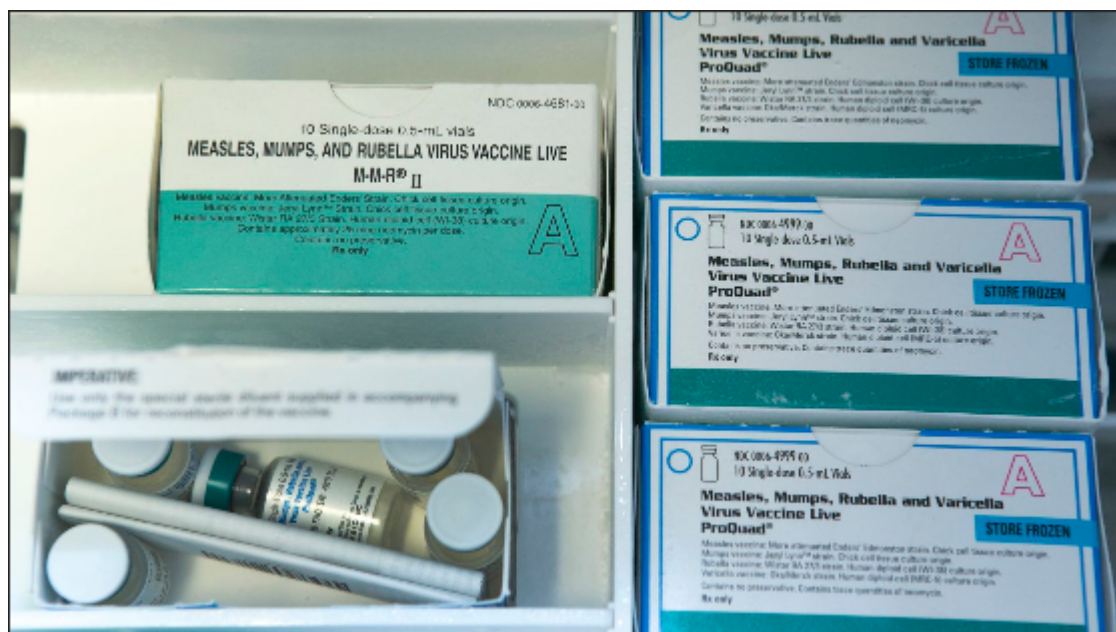
2. Na druhou stranu- co je na judikátu OLG/BGH ohledně „viru spalniček“ významné, je to, že dnes jsou všechny „viry způsobující onemocnění“

„prokázány“ metodou, kterou vynalezl Enders v roce 1954. Tato metoda, kterou Enders v polovině roku 1954 označil za spekulaci, „kterou je třeba brát s velkou rezervou“, se stala „vědeckým faktem“, když byla Endersovi 10. prosince 1954 udělena Nobelova cena, a stala se vzorem a standardem pro všechny současné metody zjišťování „patogenních virů“.

Vrchní zemský soud ve Stuttgartu 16. února 2016 nejenže napsal světovou historii „viru spalniček“, ale také vyvrátil „vědeckou podstatu“ tvrzení o existenci jakýchkoli „choroboplodných virů“ a účinnosti „ochranného“ očkování.

Od vyhlášení právní moci rozsudku stuttgartského OLG ze dne 16. února 2016 Spolkovým soudním dvorem dne 1. prosince 2016 jsou veškerá „spalničková očkování“ a donucovací opatření týkající se jich nezákonná. Očkování proti spalničkám jako takové a veškerá související omezující opatření jsou od 1. prosince 2016 zakázána, neboť již nejsou ospravedlnitelným, ale trestně stíhatelným zásahem do základních práv na tělesnou integritu a život, vzdělání, rodičovská práva a svobodnou volbu povolání. Pokud jde o všechny ostatní „choroboplodné viry“ a očkování proti nim, musí být právní platnost těchto skutečností určena dalším usnesením nebo rozsudkem.

Vyvrácení „viru spalniček“ a vyvrácení údajné neškodnosti očkování proti spalničkám prof. dr. Annette Mankertz z ro-Bert Koch Institute (rKI).

Soutěž „sázka na to, že virus spalniček neexistuje“ [8] dosáhla kýženého efektu již v roce 2012. Soutěž odhalila všechna rozhodující fakta, která jsme vypracovali od roku 1995 a zdokumentovali v našich knihách a časopise: RKI, nejvyšší vědecká autorita jmenovaná spolkovou vládou v oblasti infekčních teorií a očkování, a nejvyšší spolkové a zemské zdravotnické orgány vydávají tvrzení o infekcích a očkování bez jakéhokoli vědecky publikovaného základu.

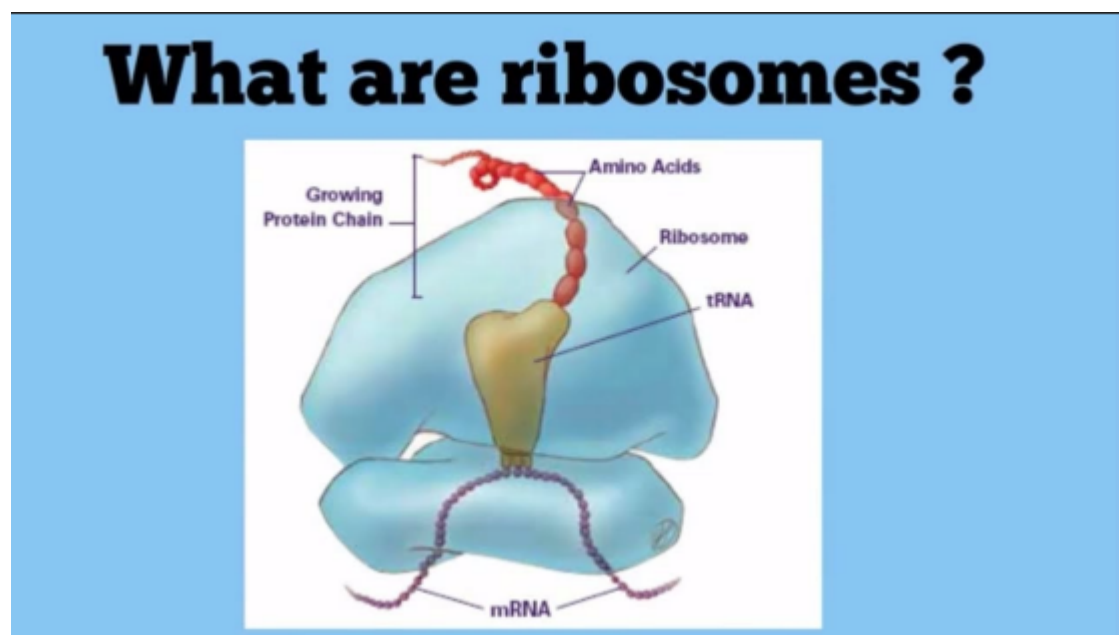
Dotazy vyvolané soutěží a průběh stížnostního řízení, který byl v soutěži rovněž prezentován, poskytly žádoucí, předvídané a dříve opakovaně poskytované důkazy. Odpovědní vrcholoví zdravotničtí pracovníci jednají vědomě proti svému nejlepšímu svědomí, pokud jde o tvrzení o infekcích a

očkovaní. Prof. Dr. Annette Mankertzová, vedoucí Národního referenčního ústavu v RKI, tuto zásadní skutečnost, kterou odkrýváme a na kterou si stěžujeme již od roku 1995, přiznala v důsledku šetření týkajících se viru spalniček: V rozporu s jasnou povinností RKI zveřejňovat všechna vyšetření však nebyla zveřejněna.

Právní oddělení RKI, tehdejší vedoucí RKI, jeho nadřízený na Spolkovém ministerstvu zdravotnictví, spolkový ministr zdravotnictví a petiční výbor Spolkového sněmu odmítli jednat odpovědně, postupovat podle zákona a zabývat se jím a to i přes stížnost a žádost, aby RKI prováděl vědecké studie a zveřejňoval je.

Důvod odmítnutí RKI provést a zveřejnit studie o „viru spalniček“ se stal jasným díky jejich vlastnímu přiznání 24. ledna 2012. Tento dokument vyvrací tvrzení, že „virus spalniček“ existuje, stejně jako tvrzení, že očkovaní proti spalničkám je bezpečné a účinné. RKI v něm píše:

„Stejně jako ostatní paramyxoviry nevykazují viry spalniček přesnou velikost ani přesný průměr: jejich průměr se pohybuje v rozmezí 120-400 nm a pak v sobě často obsahují také ribozomy.“ [9]

„Ribozomy“ jsou vlastní továrny buňky, pomocí kterých lidé, zvířata a rostliny vyrábějí bílkoviny.

Vzhledem k tomu, že „virus spalniček“ nemůže obsahovat žádné „ribozomy“, vyvrací toto přiznání RKI veškerá tvrzení o existenci viru spalniček! Ještě více: RKI přiznal, že pracuje s běžnými složkami života a buňkami, nikoliv s „viry spalniček“. A co víc: RKI tak poskytl důkaz, proč právě očkovaní proti spalničkám, nad všechna ostatní standardní očkovaní, generuje nejvyšší míru poškození vakcínou v podobě alergií a autoimunitních reakcí.

Pomocné látky obsažené ve všech vakcínách (tzv. adjuvans, ve skutečnosti silné neurotoxiny) mají stimulovat imunitní reakce proti údajným virům. Ve skutečnosti se v těle vyvinou imunitní reakce, ale místo údajných pomocných reakcí alergické „auto“ imunitní reakce proti sobě samému, protože při

očkování proti spalničkám se místo „cizího“ tělesa implantují typické endogenní bílkoviny.

Navzdory této jasné skutečnosti zůstal RKI dodnes nečinný a veřejnost ani odbornou veřejnost o tom neinformoval. RKI tak porušil své zákonné povinnosti chránit zdraví obyvatelstva a chránit lidi před poškozením.

Zemský soud v Ravensburgu a Vyšší zemský soud ve Stuttgartu v této souvislosti ignorovaly má písemná a ústní skutková tvrzení v „procesu o spalničkovém viru“. Oba soudy rovněž ignorovaly mé písemné žádosti o předvolání profesorky Mankertzové z RKI jako svědkyně, aniž by na ně písemně či ústně reagovaly. Jedná se o závažnou záležitost, neboť v průběhu procesu ze strany RKI vyšlo najevo, že očkování proti spalničkám představuje zjevné riziko pro zdraví populace a že v důsledku doporučení očkovat pouze proti spalničkám je vědecky i právně nepřijatelné. Doporučení očkovat pouze proti spalničkám je vědecky a právně nepřijatelným zásahem do základního práva lidí na život a tělesnou integritu podle článku 2 věty druhé základního zákona.

OLG v souvislosti s „Ribosomy ve spalničkovém viru – určení RKI“ pod bodem 117 rozsudku tvrdí, „že **údajně** (zvýraznění moje) nebylo objasněno, zda uvnitř spalničkových virů v RKI nebyly nalezeny ribosomy a to vylučuje vlastnost jako virus“.

Soud zřejmě doufá, že čtenáři uvěří soudu, že „argument s ribozomy“ byl soudem objasněn a zneplatněn. Ve skutečnosti toto faktické označení ze strany RKI nebylo objasněno a nebylo stíháno. Důkazem je např: I po 16. únoru 2016 se očkuje proti spalničkám „proti“ desítkám různých kožních onemocnění. Ty jsou však diagnostikovány jako spalničky pouze v případě, že postižený reaguje pozitivně na „test na spalničkový virus“. V závislosti na tom, jak jsou tyto různé postupy testování na „virus spalniček“ nastaveny, je jen málo, mnoho nebo všechny osoby s tímto testem „pozitivní“ – bez ohledu na to, zda jsou zdravé, nebo nemocné. [10]

Dosáhli jsme malého cíle: Stížností Dr. Bardense byl zahájen „spalničkový proces“ a v důsledku toho se o těchto skutečnostech dozvědělo velké množství občanů a odpovědných osob. O pokusu se masivně informovalo v celostátním i celosvětovém měřítku. Jsme si jisti, že jsme dosáhli dalšího cíle: Díky tomuto společnému úspěchu jsme Dr. Davidu Bardensovi vděční za to, že zabránil zavedení povinného očkování zvláště rizikovou vakcínou proti spalničkám, jak požadovali politici.

Vyvrácení celé virologie odborníkem profesorem dr. Andreas Podbielski samotným

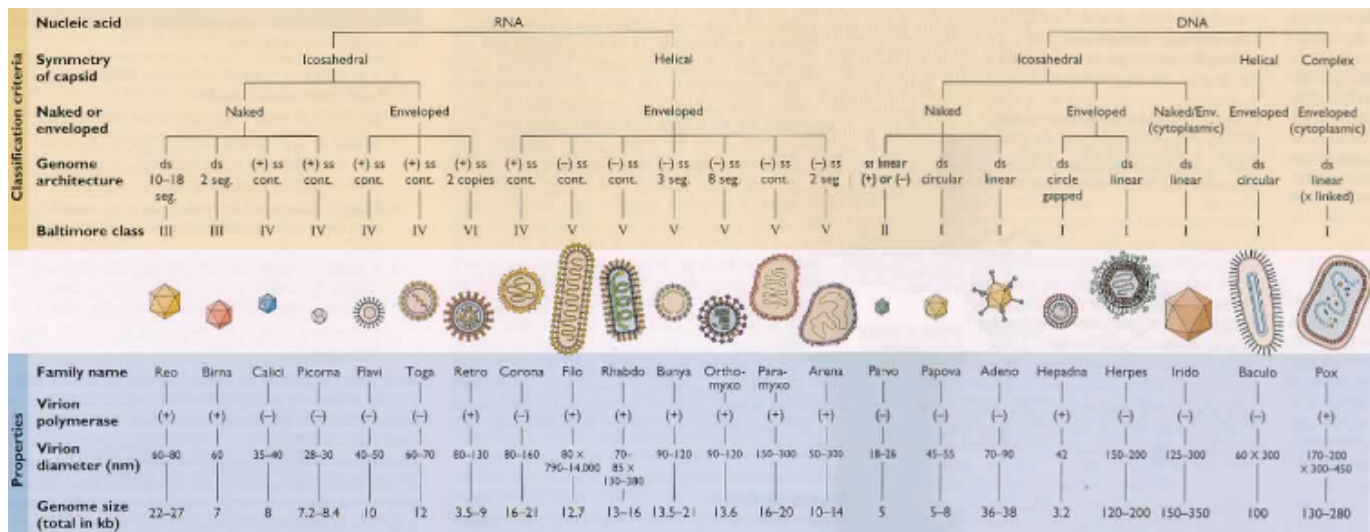
Někteří náhodní virologové (nebo jsou to herci)

V bodě 117 svého rozsudku ze dne 16. února 2016 OLG Stuttgart oznamuje vyvrácení celé virologie svým znalcem. Znalec je citován, jak říká: „Koncepční chápání viru je ve skutečnosti ve stavu změny.“ [11]

Pokud je něco v pohybu, není to vědecky definováno a nesmí se to veřejně tvrdit jako fakt. Písemně a na veřejném slyšení dne 16. 2. 2016 jsem požadoval, že pokud něco není vědecky definováno, není to právně definovatelné, a proto musí být tvrzení doktora Bardense zamítnuto. OLG tento bod ignoroval, aby ochránil zúčastněné osoby.

To, co Prof. Podbielski zamlčel, je skutečnost, že známí „virologové“ opět mění a redefinují celou virologii, stejně jako to udělali již v letech 1951 a 1952, . Uznali, že struktury, které byly mylně interpretovány jako „viry“, jsou samy o sobě živé a vznikají z nich jádra našich buněk. Prosazují, aby tyto struktury byly uznány jako čtvrtá klasifikace života vedle dříve objevených „říší“ života, prvotních bakterií, bakterií a pravých buněk, a aby byly takto označeny. Jako mladý student jsem měl to štěstí, že se mi jako prvnímu podařilo takovou neškodnou strukturu izolovat z moře, plně ji charakterizovat a samozřejmě (spolu s kontrolními pokusy) vědecky publikovat. [12]

To, co se OLG Stuttgart snažil svými výroky v bodě 116 rozsudku ze dne 16. února 2016 rovněž zamlčet, je vysvětleno níže.

Kreslené postavičky nejsou viry

V roce 1997 se na veřejnost dostal dosud největší vědecký podvod na světě. Veškeré údaje týkající se existence „viru hepatitidy B“ a očkování proti rakovině, na nichž se podílely stovky nejvýznamnějších vědců zabývajících se AIDS, geny, imunitními a infekčními chorobami a rakovinou, byly nejen zfalšované, ale i fiktivní. V důsledku toho státní zástupci, poslanci a politici požadovali, aby se vědecké podvody staly trestným činem. Trestné činy jsou trestné pouze tehdy, pokud byly v době spáchání definovány jako trestný čin.

Německá výzkumná společnost (DFG), sdružení, které z pověření vlády rozděljuje miliardové prostředky na výzkum, vyzvala politiky, aby plánovaný trestný čin „vědeckého podvodu“ nezaváděli. DFG tvrdila, že věda by se měla kontrolovat sama. Aby DFG přesvědčila politiky, že vědu kontrolovat nemusí, jmenovala v roce 1997 mezinárodní výbor.

Výbor měl za úkol sepsat pravidla vědecké práce, která vždy platila a jsou stejná pro všechny vědní obory, ve formě závazného souboru pravidel, jako ústavu mezinárodní vědy a učinit je mezinárodně závaznými. To se podařilo.

V Německu jsou od roku 1998 všichni vědci a instituce, které dostávají státní prostředky na výzkum, povinni tento důmyslný, logický a jednoduchý soubor pravidel při své práci a při vypracovávání zpráv dodržovat.

Pro každou nově zaváděnou metodu, která má přinášet vědecké poznatky, je stěžejní následující: „Kontrolní experimenty s úplným zveřejněním experimentálního uspořádání jsou ústřední součástí vědecké metodologie, aby bylo možné ověřit použité metody a vyloučit rušivé faktory.“

Publikace bez zdokumentovaného provedení kontrolních pokusů nelze prezentovat jako vědecké. [14]

Jediným základem celé virologie od roku 1953 je předpoklad publikovaný profesorem Endersem v roce 1954, že odumírání buněk v čínidle může být důkazem působení virů nebo působení neznámých faktorů. Teprve s Nobelovou cenou na konci roku 1954 se tyto sebevyvracející spekulace staly vědeckým faktem: „když buňky umírají, jsou to viry“. Příčinou smrti buněk ve zkumavce

je ale hladovění a otrava, nikoli podezřelé viry.

Soudem jmenovaný znalec, profesor Podbielski, ve svém „doplňujícím vyjádření“ z 3. března 2015 na straně 3 pod bodem 6 o šesti publikacích o zkoušce viru spalniček tvrdí: „Všichni jsme se dozvěděli, že se jedná o spalničky: „Potřebné údaje a kontrolní pokusy k vyloučení buněčných artefaktů místo viru spalniček jsou obsaženy v odborných člancích – viz můj posudek. [16] Toto tvrzení se ukázalo jako nepravdivé s dalekosáhlými důsledky.

Dne 12. března 2015 při slyšení před Zemským soudem v Ravensburgu v křížové palbě otázek posuzovatele a zpravodaje přiznal: „Nemohu nyní říci, zda existuje článek, který komplexně prezentuje totéž, co zmíněné původní články, aniž bych poukázal na jejich metodologické nedostatky, například s negativními kontrolami, které skutečně chybí.“ [17]

Vyvrátil tak své vlastní písemné prohlášení z 3. 3. 2015. Vyvrátil tak všechna svá tvrzení o tom, že šest předložených publikací je vědecky využitelných ve studii o viru spalniček a že bylo prokázáno, že existuje virus spalniček atd.

Přestože jsem skutečnost neexistence kontrolních pokusů a jím zaznamenané vyvrácení soudního znalce v odvolání předložil a prokázal, odvolací soud tuto skutečnost zamlčel. Okresní soud v Ravensburgu mě odsoudil při vynesení rozsudku předsedy a v písemném odůvodnění rozsudku tak, že toto zaznamenané skutkové tvrzení o neexistenci všech kontrolních pokusů potlačil. Nebo soudce Matthias Schneider z okresního soudu v Ravensburgu (opomíjející zákonem předepsané kroky soudního řízení) vynesl předsednický rozsudek proto, že se soudní znalec profesor Podbielski při jasném výslechu své posuzovatelky Dr. Anny-Marie Brutscherové vyvrátil?

OLG Stuttgart ve svém rozsudku napsal

Bod 116:

„Pokud obžalovaný poukazuje na to, že rozsudek je založen na nepravdivých předpokladech, pokud znalec neuvedl, že publikace obsahují kontrolní pokusy k vyloučení buněčných artefaktů (str. 23 rozsudku pod bodem b., odst. 2), nelze se tím řídit. Ve svém doplňujícím stanovisku doplňujícího vyjádření ze dne 3. března 2015, s. 3 (spis, s. 134) pod bodem 6. vysvětluje, že potřebné údaje a kontrolní pokusy k vyloučení buněčných artefaktů namísto viru spalniček jsou obsaženy v odborných člancích, přičemž odkazuje na svůj znalecký posudek. [18]

Vrchní zemský soud ve Stuttgartu ve svém rozsudku ze dne 16. února 2016 rovněž potlačil vyvrácení znalce jím samotným, které bylo zaznamenáno u soudu dne 12. března 2015 Nepravdivá tvrzení uvedená v odvolání soudním znalcem a rovněž vyvrácení soudního znalce Prof. Podbielského, zaznamenané dne 12. března 2015, potlačil on sám v zájmu ochrany znalce.

Jak se vyšší zemský soud ve Stuttgartu neúspěšně snažil z kauzy vycouvat

<https://www.youthhealthmag.com/articles/11718/20150313/measles-germany-viral-infections.htm>

Vyšší zemský soud Stuttgart v řádku 121 rozsudku o spalničkovém viru o zprávách, které jsem do řízení vložil, píše, že tyto nebyly v rozsudku zohledněny, „protože nejsou pro rozhodnutí relevantní“. Předložil jsem skutečnost, že porovnání genetických sekvencí jasně vyvrátilo všechna tvrzení o existenci viru spalniček (viz článek o tom v tomto čísle časopisu Wissenschaft Plus č. 2/2017).

Z právního hlediska je však očkování „fakticky trestným zásahem do práva na život a tělesnou integritu“, který může být zproštěn trestu pouze v případě, že očkovaná osoba nebo její zákonný zástupce udělili právně informovaný souhlas. Vzhledem k tomu, že se OLG Stuttgart dozvěděl o skutečnostech, které zásadním způsobem vyvracejí právní platnost očkování, nemůže být popsána snaha OLG “ vycouvat z kauzy“ opodstatněná.

Všichni občané jsou povoláni a zejména úředníci veřejné správy jsou povinni jednat nezávisle a v případě neoprávněného zásahu do nejvyšších ústavních práv, aniž by k tomu byli zákonem zmocněni, přivolat příslušné bezpečnostní a donucovací orgány. Z toho nejsou vyňati ani soudci. To, že je předsedající soudce OLG dobře informován o všech zásadních detailech a o významu vědy a vědeckosti, bylo dostatečně prokázáno při mém výslechu během veřejného slyšení dne 16. února 2016.

Celebrity napodobují, hrozní smolaři

Známý herec Robert De Niro a synovec bývalého amerického prezidenta Roberta F. Kennedyho mladšího rovněž nabídli 100 000 dolarů jako odměnu za vědecké důkazy týkající se očkování. Dají je tomu, kdo jim předloží vědeckou publikaci, v níž bude prokázána neškodnost rtuti ve vakcínách. Oba předpokládají, že očkování je obzvláště škodlivé, protože jsou v něm obsaženy extrémně toxické látky. Syn Roberta De Nira se stal autistou v době, kdy byl očkovan. Z biologického hlediska se tak prokázalo, že očkování může vyvolat autismus. [20]

Žalobce, hamburský lékař Dr. Bardens, nyní působí ve Švédsku. Jako vysvětlení, proč prohrál jím vedený spor u Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu a Spolkového nejvyššího soudu v Karlsruhe, předložil médiím vysvětlení, které si volně vymyslel. Tvrdí, že prohrál kvůli formalitě. Dr. Bardens tvrdí, že prohrál, protože místo jedné publikace předložil šest publikací.

Nic takového nelze nalézt v ústním jednání před OLG Stuttgart ani v písemném odůvodnění rozsudku. Naopak. Dr. Bardens prohrál soudní řízení, protože soudem jmenovaný znalec zjistil, že žádná ze šesti předložených publikací neobsahuje důkaz o existenci viru. To bylo také jediné pravdivé tvrzení znalce, profesora Podbielského. Argument profesora Podbielského, že „pro důkaz [existence viru spalniček] jsou nutná tvrzení kombinací 6 publikací“, byl výslovně odmítnut soudem OLG Stuttgart, jak je doloženo výše.

Konečný hotový článek zkrášlil a profesionálně zpracoval John Blaid.

<https://truthseeker.se/wp-content/uploads/2021/10/goVIRUSgo.pdf>
